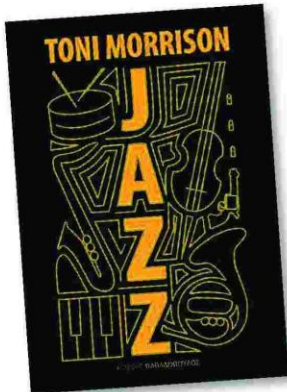

«Jazz»

- Συγγραφέας: Τόνι Μόρισον
- Μετάφραση: Κατερίνα Σχινά
- Εκδόσεις: Παπαδόπουλος, σελ. 288

«Ο Τζο και η Βάιολετ ούτε που το σκέφτηκαν να πληρώσουν για ένα γεύμα που δεν είχαν αισθανθεί την έλλειψή του, ένα γεύμα που θα τους υποχρέωνε να καθίσουν ακίνητοι και, το χειρότερο, χωρισμένοι από ένα τραπέζι. Οχι τώρα. Οχι ενώ έφταναν στις παρυφές της πόλης χορεύοντας (...). Και όπως εκατομμύρια άλλοι, με την καρδιά να σφυροκοπά, με τις ράγες να καθοδηγούν τα πόδια τους, κοίταζαν έξω από τα παράθυρα για μια πρώτη ματιά στην πόλη που χόρευε μαζί τους, αποδεικνύοντας κιόλας πόσο τους αγαπούσε».

1920, στο Χάρλεμ. Ο Τζο Τρέις, ένας μεσόκοπος πλανόδιος πωλητής καλλυντικών, και η γυναίκα του, Βάιολετ, έρχονται από τις νότιες πολιτείες, ακολουθώντας το κύμα μετανάστευσης που έφερε εκατοντάδες χιλιάδες μαύρους στη Νέα Υόρκη. Ομως ο Τζο ερωτεύεται παράφορα τη νεαρή Ντόρκας. Όταν εκείνη αρχίζει να απομακρύνεται, ο Τζο την πυροβολεί θανάσιμα. Τυφλωμένη από τη ζήλια, η Βάιολετ εισβάλλει στην εκκλησία την ώρα της κηδείας και επιτίθεται στη νεκρή. Γύρω από αυτόν τον αλλόκοτο ολέθριο

έρωτα, η κορυφαία συγγραφέας Τόνι Μόρισον υφαίνει μια συγκλονιστική ιστορία εκπατρισμού, οδύνης και ελπίδας.

Πηγή έμπνευσης για το «Jazz» (1992), που επανακυκλοφορεί σε νέα μετάφραση, ήταν το έργο του Αφροαμερικανού φωτογράφου Τζέιμς Βαν Ντερ Ζέε, διάσημο για τα πορτρέτα του από την περίοδο αναγέννησης του Χάρλεμ. Το μυθιστόρημα της Μόρι-

σον δανείζεται στοιχεία από τη μουσική τζαζ και πηλεί σαν ένα παραπονεμένο μπλουζ από τις φυτείες του Νότου. Κάθε ήρωας έχει τη δική του ιστορία που συνδέεται με τις άλλες, αλλά διεκδικεί την αυτονομία της.

Το «Jazz» είναι το αφροαμερικανικό έπος που καθιέρωσε την Τ. Μόρισον ως μία από τις πιο εμβληματικές εκπροσώπους της σύγχρονης αμερικανικής λογοτεχνίας, ενώ την επόμενη χρονιά της έκδοσής του η συγγραφέας έλαβε το Νόμπελ Λογοτεχνίας. Η παρούσα έκδοση περιλαμβάνει πρόλογο της Μόρισον και επίμετρο της μεταφράστριάς Κατερίνας Σχινά με τίτλο «Ο τόπος ως αφήγηση».